Fenomenologia Secretului

On Februarie 09, 2015

Pune în valoare unicitatea identității tale, fără să prelucrezi și să pui întreaga ta experiență în slujba constituirii și promovării unei entități virtuale.

Cum adică este neidentificabil? Scuză-mi exprimarea, prietene, dar nu-ți pot răspunde la această întrebare. Este o extensie a unui secret existențial bine păstrat, împărăția lumii mele interioare, efectul unui corp compus invizibil, bogat în sensuri, localizat în coordonate de la minim la maxim, după regulile unei sinteze de tip permutațional, într-un interval neregulat de timp. Destăinuirea lui i-ar putea diminua efectele.

Degeaba încerci să constați acea *presence sensible* a magicului fluid al științei pure, forma de expresie ce contribuie la întregirea imaginii unei destinații aparte de sugestivitate. Căci asemenea operei de artă care ia înțelesuri deosebite câștigând trepte înalte în ierarhia estetică, secretul - printr-o încordare a minții care pune numai două întrebări lumii: A mare și B mare - poate cădea mai apoi în desuetudine și în derizoriu îndată ce se desprinde din mine.

Veghează-l cu strășnicie, îmi șoptește constant inima, ai grijă de el, nu te abate de la considerația care i-o datorezi, căci iată, el este amprenta care te face recognoscibil și inconfundabil. Prietene, este ceva important în joc, o întreagă arie a imperativelor creatoare specifice matematicianului care găsește simetria între A și B, cercetând cu maximă rigurozitate modelele voit simplificate ale fenomenului de *interprétation linéaire* prin redefinirea vectorilor de spațiu - ceva ce tu nu cunoști și nu-ți poți explica, cu toată erudiția ta.

Este lesne de înțeles de ce trebuie tăgăduită această forță de nepătruns, elementul acesta de o substanțialitate superioară ce coincide cu un punct din spațiu, care mă stăpânește și îmi transmite bogăția cunoașterii nețărmurite, poziționându-mă corect față de Dumnezeu, față de ceilalți oameni și față de mine însumi. Cheia acestei cunoașteri, totalitatea unui potențial care nu se anulează la frontiera cu intangibilul, este arta de a te pierde în interpretările sinelui și de a te regăsi într-o formă superioară.

Timp de opt ani, cât a trăit la castelul contelui Herissy, naturalistul francez George Cuvier s-a plimbat pe malul mării studiind animalele maritime zvârlite pe plajă în timpul fluxului. Stătea ore întregi cu privirile pironite asupra unui singur punct.

Amănuntul acesta mă trezește din lumea nestatornică de gânduri ce se zbate puternic în universul minții mele. Aud mereu același Safe-Messaje: străduiește-te să aranjezi secretul cât mai aproape de un punct, dar așa încât să nu lase impresia unei închisori.

Leadership: Individualitatea ta înclină balanța spre o evoluție în sus sau în jos - în relativa izolare care te separă de riscurile unei repoziționări radicale față de ceilalți?

Ca o consecință a hrănirii constante cu noi fructe ale cunoașterii, leadershipul este străbătut în primele stadii de început de o entitate subtilă, de tip „Private", care măsoară nivelul motivației ascunse pentru estimarea unicității și a gradului de dăruire în slujirea unui ideal de neatins. Acest nivel este superior pretențiilor de progres susținute de capacitatea de creație și de ideile livrești achiziționate în timp.

Fuziunea dintre ceea ce ai deprins prin studiu și ceea ce ai acumulat prin experiențele trăite, reprezentându-te ca o versiune mai sofisticată a omului care vei deveni, nu doar că atribuie o semnificație deosebit de profundă saltului spre o mai mare realizare de sine, dar îți o notă de unicitate.

Pentru a avea o măsură obiectivă a transformării personale se impune îmbogățirea înțelegerii ideii de „secret", întărind astfel constatările cercetărilor efectuate în mod individual. Secretul este o formă de a te identifica într-o manieră fundamentală cu caracterul tău diferențiator, proiectând asupra celorlalți o anumită superioritate - aceea de a ști ceva ce nu știe nimeni – în dinamica unui ciclu nou de acces către o filosofie a individualității.

Dar oare această individualitate înclină balanța spre o evoluție în sus sau în jos - în relativa izolare care te separă de riscurile ce le implică o nouă repoziționare față de ceilalți? Căci prin punerea în valoare a unei identități unice, printr-o muncă intelectuală susținută și conștiincioasă, se relevă o imagine ce stă în universul intelectual adânc, o premiză a modului în care te percepi, o latură a personalității care nu poate fi abordată decât de pe poziții de egalitate - adică doar din perspectiva superiorității.

Aici leadershipul nu se bucură de statutul exemplar al unui „vehicul" privilegiat care îndeplinește condițiile definite de erudiție și de înțelegerea profundă a lucrurilor, fluidizând și ușurând transmiterea unui imbold spre înainte, spre noi descoperiri, spre depășirea limitelor tot mai greu accesibile. Ci se confruntă cu abordarea unidirecțională.

Secretul urmărește întregirea imaginii unei destinații aparte de sugestivitate care aduce dovada unei optici inedite asupra unei lumi „vechi" în noile condiții, metamorfozante, ale trăirii autentice, dedublate de căutarea a ceea ce se află dincolo de aparența lucrurilor sau a ceea ce nu se află în lumea ta imanentă.

O rezultantă a modului cum se construiește "secretul", ca parte a unui leadership experimental, se poate determina atunci când îți măsori productivitatea învățării și performanțele intelectuale cu nivelul de înțelegere și de percepție a neofiților în timpul implementării unei noi direcții de dezvoltare.

Un asemenea model de leadership prelucrează informația de frecvență superioară, combină toate elementele de perspectivă într-o armonie personalizată. Sau, mai bine spus, prelucrează și pune întreaga experiență în slujba constituirii și promovării unei entități aproape virtuale care, chiar dacă se prelungește spre comunicarea personală "față în față", nu poate modela lumea după vreo viziune.

Fenomenologia Secretului exprimă năzuința unei perfecțiuni al cărei simbol ineradicabil rămâne edificiul unic al credibilității profesionale. Secretul reclamă neobosit acel „altceva", ca termen al unei înțelegeri mai adânci, dar el nu poate răspunde în fața unei „instanțe de apel" atunci când face obiectul unei judecăți critice de validare. Iar leadershipul se apelează numai printr-o formă de înțelegere reciprocă.

Cum să ții evidența unor gânduri și idei care se amestecă într-un vârtej adânc și obscur, fără să le risipești într-un soi de centru al atenției, fără să te îndoiești tu însuți de ele? Dar mai important, cum vor putea ele să asigure perenitatea acestei arte numită leadership?

Source: https://neculaifantanaru.com/fenomenologia-secretului.html